

ρέει αίμα πολὺ, διότι ὁ χαρακτήρ τοῦ Ἀμερικανοῦ ἐνάσμενίζει εἰς τὰ ἄκρα· ἀλλ' ὁ ἀγὼν εἶναι βραχύς. Τῇ ἡμέρᾳ τῶν ἐκλογῶν ἀνταλλάσσονται ἴσως σφαῖραι πιστολιῶν, τῇ δὲ ἐπαύριον οἱ ἀντίπαλοι σφίγγουσιν ἀλλήλων τὰς δεξιὰς, διότι δὲν ἀπέχει ἡ ὥρα, καθ' ἣν ὁ ἠττημένος θὰ ἐκδικηθῇ. Ἡ δημοκρατικὴ ἰσότης δὲν ἀφίνει τὸν αὐτὸν ἄνδρα νὰ μείνῃ χρόνον μακρὸν ἐν τῇ νομίμῳ ἐξουσίᾳ. Ἡ ἀρχὴ δὲν εἶναι μονοπῶλιον ὀλίγων, ἀλλ' ἀνήκει εἰς ἅπαντας. Ἡ Ἀμερικὴ ὀλίγον πολιτεύεται, ἔτι δ' ὀλιγοῦτερον συζητεῖ, φιλοσοφεῖ, καὶ περιθάλπει τὴν πόλιν. Ἐχει ἑκατομμυριοῦς, εὐρετὰς, οὐχὶ καλλιτέχνας. Ἀρίστη τοῦ Ἀμερικανοῦ ὄψις εἶναι ἡ πρακτικὴ. Μεθ' ὑπερηφανείας ἐπιδεικνύται τὰς ἀείποτε πολλαπλασιαζομένας μηχανάς, τὰ ἐργοστάσια, τὰς ὀπλοθήκας, τὰς ἐφευρέσεις, τὰς ἀνακαλύψεις του. Πάσας τὰς διανοητικὰς δυνάμεις αὐτοῦ δαπανᾷ εἰς αὐξήσιν τῆς ὕλικῆς δυνάμεως καὶ τῆς εὐμερείας. Ταχύς ὢν ἐν τῇ ἐπιχειρήσει, δὲν πτοεῖται ὑπὸ κωλυμάτων, οὐδὲ στρέφει τὸ βλέμμα εἰς τὰ ὀπίσω, ἀλλ' ἀνευδότης τελειοῖ τὸ ἐναρχθὲν. Δικαίως σεμνύνεται ἐπὶ τῇ πατρίδι, καὶ δικαίως ὑπολαμβάνει μεγαλοπόλεις τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων τὴν Νέαν Ἰόρκην, τὴν Φιλαδέλφειαν, τὸ Σικάγον, τὴν Βοστώνην. Ἐπιεικῶς καυχᾶται, ὅτι ἐπωφελήθη προσηκόντως τὴν ἑκατονταετηρίδα καὶ ἔκτισε πόλεις τοσαύτας, ὅσας οἰκίας ἡμεῖς ἐν Εὐρώπῃ. Πέποιθεν εἰς τὸ μέλλον καὶ ἐλπίζει, ὅτι θὰ φανῇ ὅμοιον τῷ παρελθόντι. Συνδιαλασσόμενος πρὸς λαοὺς, κωλυμένους ὑπὸ ἰδίων περιοριστικῶν νόμων, ἐκθειάζει τοὺς ἐαυτοῦ θεσμοὺς ὡς ἀσφαλῆ ἐγγύησιν αἰωνίου ἐπιδόσεως καὶ εὐημερίας. Καὶ ἀληθῶς ὀφείλει τὸ μεγαλεῖόν του εἰς τοὺς θεσμοὺς τούτους μᾶλλον ἢ εἰς τὴν μεγαλοφυίαν καὶ τὴν διάνοιαν τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν συμπολιτῶν του. Ἐν Ἀμερικῇ ὅποσα πράγματα μέγала! Ὅποσον δὲ ὀλίγοι ἄνδρες μέγалоι!

[Vossische Zeitung].

Η ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΣ ΣΗΡΑΓΓΗ ΤΗΣ ΜΑΓΧΗΣ

Γνωστὸν ὅτι ἡ κατασκευὴ ὑποβρυχίου σιδηροδρόμου μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας ἐντόμως ἀπεκρούσθη ὑπὸ τινῶν ἐξόχων στρατιωτικῶν Ἀγγλων, ἰδίᾳ δὲ ὑπὸ τοῦ σὲρ Garnet Wolseley.

Οἱ Καίροι δημοσιεύουσι ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἐπιστολὴν, ἐν ἣ ὁ γράφας βεβαίωσιν, ὅτι ὁ Ναπολεὼν Γ' καὶ ὁ Θιέρσος ἐθεώρουν τὴν ἴδρυσιν τοιοῦτου κατασκευάσματος ὡς ἐπικίνδυνον τῇ Γαλλίᾳ μᾶλλον ἢ τῇ Ἀγγλίᾳ.

Τὸ ζήτημα τοῦτο, φαίνεται, συνεζητήθη ὑφ' ὄλας αὐτοῦ τὰς ἐπόψεις ἐν τῷ Κερκαμικῷ ἐσπέραν τινὰ τοῦ χειμῶνος τοῦ 1869—70. Ἡ αὐτοκράτειρα Εὐγενία εἶχεν ἄρτι ἐπανακάμψει ἐκ τῶν ἐγκαινίων τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ, ὅπου παρευρέθη, καὶ ὠμίλει μετ' ἐνθουσιασμοῦ περὶ τῆς

μεγάλης ταύτης ἐπιχειρήσεως. Ἡ συνδιάλεξις ἐτράπη ἐπὶ τοῦ δυνατοῦ τοῦν' ἀποποκατασθῆ ἡμέραν τινὰ συγκοινωνία μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας διὰ μιᾶς ἢ πλείονων ὑποβρυχίων σήραγγων.

Ὁ στρατάρχης Vaillant παρετήρησεν, ὅτι ὑποβρυχίος σήραγγὴ θὰ καθίστα τὴν Ἀγγλίαν δυνάμην ἡπειρωτικὴν, καὶ ὅτι τοῦτο θὰ ἐπέφερε μεγάλην μεταβολὴν εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν πολιτικὴν. — «Ἐσκέφθην τοῦτο, εἶπεν ὁ αὐτοκράτωρ» οἱ Ἀγγλοι θὰ διστάσωσιν ἐπὶ πολὺ, πρὶν ἐπιτρέψωσι τὴν διόρυξιν ὑποβρυχίου σήραγγος, φοβούμενοι εἰσβολὴν ἐξ ἡμῶν· ἀλλ' ὅταν πρώτη ὑποβρυχίος σήραγγὴ διορυχθῇ καὶ εὐδοκιμήσῃ, δευτέρα καὶ τρίτη μετ' ὀλίγον θὰ κατασκευασθῇ, καὶ τότε ἡ συμμαχία τῶν Ἀγγλων θὰ παρεῖχεν ἡμῖν ἀμέσως νέας βοηθείας, ἀλλὰ καὶ νέους κινδύνους. Ἐν καιρῷ πολέμου, ἀν οἱ Ἀγγλοι εἶνε σύμμαχοι ἡμῶν, θὰ πέμψωσιν ἡμῖν τοὺς στρατοὺς των διὰ τῶν ὑποβρυχίων σήραγγων, καὶ θὰ ἠδυνάμεθα οὕτω νὰ ἔχωμεν μέγαν στρατὸν εἰς τὰ παράλια ἡμῶν ἐν ὀλίγαις ὥραις· ἀλλ' ἐὰν βραδύτερον ἢ ἀγγλικὴ κυβέρνησις διαφωνήσῃ πρὸς ἡμᾶς περὶ τῆς διευθύνσεως τοῦ πολέμου ἢ τῆς καταλλήλου στιγμῆς πρὸς συνομολόγησιν τῆς εἰρήνης, ὅποια ἔσται ἡ θέσις ἡμῶν ;»

Ὁ στρατηγὸς Frossard παρετήρησεν, ὅτι πρὶν διακυβεύσῃ ἡ Ἀγγλία τοὺς στρατοὺς της εἰς τὰς ὑποβρυχίους σήραγγας, θὰ ζητήσῃ πιθανῶς, ὅπως τὰ εἰς τὴν Γαλλίαν ἀνήκοντα ἄκρα τῶν ὀδῶν τούτων ἐμπιστευθῶσιν αὐτῇ ἀπολύτως, ἵνα ἐξασφαλίσῃ ἐντελῶς τὴν ἀποχώρησιν τοῦ στρατοῦ αὐτῆς.

«— Δὲν εἶναι ἀμφίβολον, ὅτι θὰ ζητήσῃ τοῦτο, ἀπεκρίθη ὁ αὐτοκράτωρ καὶ κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας περιστάσεις, αἵτινες θὰ παρουσιαζόντο, ἠθέλαμεν κρίνει ἀναγκαῖον νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν συμμαχίαν τῆς Ἀγγλίας ὑπὸ τοὺς ὅρους τούτους· ἀλλὰ τότε ἡ Ἀγγλία θὰ ἦτο εἰς κρείττονα θέσιν ἡμῶν ἐν τῷ πολέμῳ, τὸν ὅποιον ἠθέλαμεν ἐπιχειρήσει τῇ ἐπικουρίᾳ αὐτῆς.»

Εἰς ἀπάντησιν τῶν λίαν εὐοίωνων διαβεβαιώσεων τοῦ κ. Drouyn de Lhuys ὁ κ. Conti παρετήρησεν, ὅτι ἐὰν ἡ διόρυξις τῆς ὑποβρυχίου σήραγγος ἐπιτύχῃ, ἡ Ἀγγλία δὲν ἤθελε βραδύνει νὰ θεωρήσῃ ὡς ὠφέλιμον τὴν κατασκευὴν ἑτέρας διευθυνομένης πρὸς τὴν Βελγικὴν, καὶ τότε τὸ Βέλγιον θὰ καθίστατο ἐπαρχία ἀγγλική.

Βραδύτερον ὁ Ναπολεὼν Γ' ἐν τινι συνδιαλέξει μετὰ τοῦ κ. Clément Duvernois ἐν συνόψει ἐξέθηκε τὴν γνώμην του διὰ τῶν ἐξῆς. — Εἶναι ἐντελῶς ἀδύνατον νὰ προῖδωμεν ποια ἤθελον εἶσθαι αἱ συνέπειαι τοιαύτης ἐπιχειρήσεως· θὰ εἶνε ἴσως μέγιστα· ἀλλ' ἐὰν ἦτο εἰς τὴν ἐξουσίαν μου ἡ κατασκευὴ τῆς ὑποβρυχίου σήραγγος, δὲν θὰ ἐδίσταζον νὰ προῖω εἰς τὴν κατασκευὴν αὐτῆς, διότι πιστεύω, ὅτι τ' ἀποτελέσματα θ' ἀποβῶσιν ὠφέλιμα εἰς ἀμφοτέρας τὰς χώρας.»

Ὁ Θιέρσοσ ἦτο ἡκιστα ἐνθαρρυντικός. Ἡμέραν τινα ἐν Βερσαλλίαις, καθ' ἃν χρόνον διετέλει πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως, βουλευταὶ τινες, οἵτινες προεγευσμάτιζον μετ' αὐτοῦ, ἐπελήφθησαν ἐν τῇ συνδιαλέξει αὐτῶν τοῦ ἀντικειμένου τούτου καὶ ὁ κ. Teisserenc de Bort, ὑπουργὸς τῶν δημοσίων ἔργων, ἤρωτησε τὸν Θιέρσον ἐὰν ἐνόμιζεν, ὅτι ἡ Γαλλία θὰ ὤφελετο μεγάλως ἐκ τοῦ ἔργου τούτου. Ὁ Θιέρσοσ ἠγέρθη καὶ ἤρχισε νὰ ὀμιλῇ διατρέχων κατὰ μῆκος τὴν αἴθουσαν. «— Ἐὰν ἡ ὑποβρύχιος σήραγγὲς ὑφίστατο τῷ 1870, εἶπε, γνωρίζετε τί ἤθελε συμβῆ; ἡ Ἀγγλία δὲν θὰ ἐστελλεν οὐδὲ ἓνα στρατιώτην πρὸς βοήθειάν μας; ἀλλ' ἐπερχομένης τῆς κρίσιμου στιγμῆς, θὰ ἐνεφανίζετο καὶ θὰ ἐζήτει τὸ Καλαί ὡς ἀμοιβὴν τῆς ἐπικουρίας, τὴν ὁποίαν ἤθελε παράσχει εἴτε εἰς ἡμᾶς εἴτε εἰς τὴν Γερμανίαν. Οὕτως ἡ ἄλλωσ θὰ ἐγίνετο κυρία τοῦ Καλαί. Ὅταν ὑπάρξῃ σήραγγὲς ὑπο τὸν πορθμὸν, ἡ Ἀγγλία θὰ θελήσῃ νὰ ἔχῃ ἐν Γιβραλτάρ ἐπὶ τῆς γαλλικῆς παραλίας. Θὰ περιμένῃ μὲν ἐν ὑπομονῇ τὴν κατάλληλον στιγμήν, ἀλλ' ὅταν παραστῇ ὁ καιρὸς, θὰ ῥιφθῇ πάσῃ δυνάμει ἐπὶ τῆς περιποθῆτου λείας. Ἡ δύναμις τῆς Ἀγγλίας ἐγκεῖται εἰς τὴν νησιωτικὴν αὐτῆς θέσιν» οἱ Ἀγγλοὶ γνωρίζουσι τοῦτο, καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ἡ χώρα των συνδεθῇ πρὸς τὴν ἡπειρον δι' ὑποβρυχίου σήραγγος, δὲν θὰ αἰσθανθῶσιν ἑαυτοὺς ἐν ἀσφαλείᾳ πρὶν ἢ καταστῶσι κύριοι τῶν δύο ἄκρων τῆς σύριγγος.»

Μρ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἐν τῷ ταχυδρομείῳ.

Κύριός τις ῥίπτει ἐπιστολὴν εἰς τὸ γραμματοκιβώτιον, μεθ' ἃ μένει ἰστάμενος εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν.

Εἰς μάγκας τῷ φωνάζει ὅπισθεν·

— Ἐ, λοιπὸν, τί τρέχει; Μήπως περιμένεις τὴν ἀπάντησιν;

*
**

Πάντοτε σχεδὸν τὸ θυμίαμα, τὸ ὁποῖον δὲν καίει δι' ἡμᾶς, μᾶς φέρει πονοκέφαλον.

*
**

Ἡ κυρία Α*, ἥτις μετὰ τοῦ κάλλους αὐτῆς θέλει νὰ ἐπιδεικνύῃ ἐνίοτε καὶ πνεῦμα, ἠρώτα προχθὲς γνωστὸν τῆς κύριον·

— Τί διαφορά ὑπάρχει μεταξὺ ἐμοῦ καὶ ἐνὸς ὠρολογίου;

— Κυρία, ἀπεκρίθη οὗτος εὐφρῶς, τὸ μὲν ὠρολόγιον σημεῖονει τὰς ὥρας, ἐνῶ σεῖς κάμνεις νὰ τὰς λησμονῇ τις.

*
**

Ἄλλη τις πρὸ πολλοῦ ἤδη εἰσελθοῦσα εἰς τὸ φθινόπωρον τοῦ βίου, ἠρώτα ἀκκιζομένη νεανίαν τινά·

— Τί ηλικίαν μοῦ δίδετε;

— ὦ! ἔχετε ἤδη ἀρκετὴν, ἀπεκρίθη ὁ μικρὸς αὐθάδης, καὶ χωρὶς νὰ σὰς δώσω ἐγὼ καθόλου!

*
**

Μεταξὺ ἱατροῦ καὶ ἀσθενοῦς.

— Λέτε λοιπὸν ὅτι ἐξκολληθεῖτε νὰ ὑποφέρετε ἀπὸ τὸ στομάχι;

— Ναι, ἱατρὲ, ὑποφέρω.

— Μὰ ἠκολουθήσατε κατὰ γράμμα τὴν συμβουλὴν μου;

— Μάλιστα, ἱατρὲ. Καθὼς μὲ διατάξατε, δὲν καπνίζω πλέον παρά μόνον μετὰ τὸ φαγητόν.

— Πῶς δηλαδὴ;

— Ναι, ἀπὸ τὸ μεσημέρι ἕως εἰς τὰς ἑπτὰ τὸ ἔσπερας, καὶ ἀπὸ τὰς ὀκτῶ πάλιν ἕως τῆς δώδεκα!

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Ὅποταν ἀξιώματα ἔχῃ κανεὶς μεγάλα πᾶν ὅ,τι πράξῃ εἶνε καλὸν ὡς μέλι μετὰ τὸ γάλα· κατὰ τὴν θέσιν δὲ εἰς ἣν διατελεῖ ὁ πρᾶττων, τὰ πράγματα ἀλλάζουσι συνήθως τῶνομά των.

(Μολιέρου).

* Ὁ ἄνθρωπος ὁ συγκρίνων τοὺς χρόνους, ἐν οἷς ζῇ, πρὸς τοὺς τοῦ χρυσοῦ αἰῶνος τοῦ κατὰ φαντασίαν μόνον ὑπάρχοντος, δύναται νὰ ὀμιλήσῃ περὶ παρακμῆς καὶ καταστροφῆς· ὁ εὐσυνείδητος ὅμως ὁ μελετήσας τὸ παρελθόν, δὲν διατίθεται οὕτως, ὥστε νὰ θεωρῇ τὸ παρὸν μετ' ὄμμα κατηφές καὶ ἄπελπι. (Μακώλεϋ).

* * Οὐδέποτε εἶνε δυνατόν νὰ ἔχουσι φρόνημα μέγα καὶ νεανικὸν οἱ πρᾶττοντες μικρὰ καὶ φαῦλα· διότι ὁποῖα εἶνε τὰ ἔργα περὶ ἃ διατρίβουσιν οἱ ἄνθρωποι, τοιοῦτον ἐξ ἀνάγκης καὶ τὸ φρόνημα ἔχουσι. (Δημοσθένης).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐν Κρησιᾷ, ὅπου ἐπὶ ἔτη ἀπὸ τῆς ἀποβιώσεως τοῦ συζύγου αὐτῆς ἐγκατεβίου, ἐν μικρᾷ τινι ἰδιοκλήτῳ χωρικῇ οἰκίᾳ, ἀπεβίωσεν τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα (23 Μαρτίου) ἡ χήρα τοῦ ἠρώως τῆς Κλεισθίας Κίτσου Τζαβέλλα, ἡ ἱστορικὴ Βασιλική. Ἡ γυνὴ αὕτη, γράφει ὁ «Αἰὼν», εἶνε μία τῶν ἐπιζητησῶν γυναικῶν τῆς ἀθανάτου ἐξόδου τοῦ Μεσολογγίου. Ἀφοῦ, ἔνοπλος, συνεξήλθε καὶ αὕτη μετὰ τοῦ Τζαβέλλα, φέρουσα ἐπ' ὤμων τὸν πρωτότοκον υἱόν της, νήπιον μηνῶν δέκα καὶ ὀκτῶ, καὶ αὕτη ἔγγυος οὔσα, ἔριψεν αὐτὸν ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν, ὅπως ἐλευθερωτέρα ἀπομένουσα ἀγωνισθῇ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῶν συνεξελθόντων προμάχων τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας. Τὸ τέκνον της ἐκεῖνο, ὁ Δημήτριος, αἰχμαλωτίσθη τότε, ἐξηγοράσθη ἀπὸ τοῦ αἰχμαλωτίσαντος Πασσᾶ ἀντὶ τεσσαράκοντα Τούρκων. Λέγεται ὅτι ὁ Πασσᾶς, ἀμφισβητῶν τὴν ταυτότητα τοῦ τέκνου ἐνώπιον τῶν γονέων αὐτοῦ, ἠθέλησε νὰ πεισθῇ δι' ἰδίας